

ปีกทเวดา กับหัวใจสลาย

WINGS & BROKEN THINGS

มิตชี มูน
สาวแสบแอบสืบ
ตอน:

มิตชีกับพี่คุณย่าและแมวจอมซ่า
พร้อมพาคุณเข้าสู่โลกแห่งการไขปริศนา

TRIXIE SILVERTALE
วรรณนา วงษ์ฉัตร แปล

ปีกเทวดากับหัวใจสลาย

WINGS & BROKEN THINGS

www.facebook.com/LongdoPublishing

Trixie Silvertale
วรรณนา วงษ์ฉัตร แปลและเรียบเรียง

ปีกเทวดากับหัวใจสลาย WINGS & BROKEN THINGS

By Trixie Silvertale

วรรณนา วงษ์ฉัตร แปลและเรียบเรียง

Thai Language Translation copyright © 2023 by Longdo Publishing

Ordinary Partnership

Copyright © 2019 by Trixie Silvertale

PUBLISHED BY ARRANGEMENT WITH THE FIELDING AGENCY, LLC

1550-G Tiburon Boulevard, #528, Tiburon, CA 94920, U.S.A.

Through Silkroad Publishers Agency Co., Ltd. All Rights Reserved.

พิมพ์ครั้งที่ 1 : ตุลาคม 2566

ISBN 978-616-8287-17-0

ราคา 300 บาท

สงวนลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2566 โดยห้างหุ้นส่วนสามัญสำนักพิมพ์ลองดู
ห้ามลอกเลียนแบบไม่ว่าส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ นอกจากได้รับอนุญาต

บรรณาธิการบริหาร: ภาวลี วงษ์ปิยะฉัตร **กองบรรณาธิการ:** ทีมงานสำนักพิมพ์ลองดู

พิสูจน์อักษร: วีรส จेतอง **ออกแบบปก:** Patsuda K.

ออกแบบรูปเล่ม: ชนกานต์ วงศ์ทอง

จัดพิมพ์โดย ห้างหุ้นส่วนสามัญสำนักพิมพ์ลองดู

31 ซ.คูบอน 27 แยก 34 ถนนคูบอน แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220

โทรศัพท์: 02 509 3666, 08 6566 3809 โทรสาร: 02 509 3666

Facebook fanpage: /Longdo Publishing

E-mail: longdopublishing@gmail.com

พิมพ์ที่ : บริษัท วิชั่น พรีเมส จำกัด

29/9 หมู่ 2 ต.ลาดหลุมแก้ว อ.ลาดหลุมแก้ว จ.ปทุมธานี 12140

โทรศัพท์ : 0-2147-3175-6

จัดจำหน่ายโดย บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถ.บางกรวย-จตุรรม ต.มหาสวัสดิ์ อ.บางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์: 02 423 9999 โทรสาร: 02 449 9560-3

Homepage : <http://www.naiin.com>

จากใจสำนักพิมพ์และคนแปล

ปีกเหวดกับหัวใจสลาย เป็นเล่มที่ 3 ของซีรีส์ชุด **มิตชี มูน สาวแสบแอบสืบ** เราคงเดินมาถึงเล่มที่ 3 อย่างว่องไวไม่ได้ ถ้าปราศจากแรงสนับสนุนของผู้อ่านทุกคน

ในเล่มนี้มิตชี มูนยังคงความแสบซ่าจนหยดสุดท้ายเหมือนเช่นเคย พลังจิตของเธอเริ่มเข้มข้น และ **ผีคุณย่า** ก็เริ่มมีพลังแข็งแกร่งขึ้น ในการจับต้องวัตถุได้ ส่วน **พายแวกเก็ต** ไม่เคยพลาดที่จะใช้ความเจ้าเล่ห์เจ้าปัญญาของมันช่วยทาสสาวของมันคลี่คลายคดีได้สำเร็จ

ครั้งนี้มิตชีต้องคลี่คลายคดีถึงสองคดีที่เชื่อมโยงกันระหว่างโจรขโมยรูปปั้นกับอุบัติเหตุชนแล้วหนี ถ้าไม่มีผีคุณย่า พายแวกเก็ต และแหวนอาร์มณี งานนี้มิตชีคงเข้าตาจน เพราะไม่มีพยานรู้เห็นเหตุการณ์เลยสักคน

เรื่องของหัวใจ มิตชียังคงเต๊ะ **เอริกนายอำเภอสุดฮ็อตเกินห้ามใจ** ทุกครั้งที่สบโอกาส แต่คราวนี้ยังมีชายหนุ่มที่อาจจะไม่ใช่หนุ่มจริงอีกคนเข้ามาวอแวมิตชีแทบจะทุกวัน จริงหรือไม่ที่ตือเท่านั้นที่จะครองโลก ต้องรอดูกันต่อไป

ขอขอบคุณผู้อ่านทุกคนที่สนับสนุนผลงานชุด **มิตชี มูน สาวแสบแอบสืบ** ของ Longdo นะคะ ขอขอบคุณจากใจค่ะ

Longdo ขออนุญาตนำข้อความบางส่วนของคุณ Trixie Silvertale ผู้เขียนซีรีส์ชุด **มิตชี มูน สาวแสบแอบสืบ** มาบอกแทนความในใจของสำนักพิมพ์อีกครั้งค่ะ

“การลองอ่านหนังสือเล่มใหม่เป็นความเสี่ยงเสมอ เราขอขอบคุณที่คุณยอมเสี่ยงกับมิตชี มูน ถ้าคุณชอบเรื่องนี้ รบกวนคุณช่วยเขียน

รีวิวเพื่อให้ผู้อ่านคนอื่นๆ ตัดสินใจยอมเสี่ยงกับมิตซี มูนและผองเพื่อน
ด้วยเช่นกัน โปรดอย่ารู้สึกว่าคุณต้องเขียนรายงาน แค่คอมเมนต์สั้นๆ
ว่า 'อยากอ่านเล่มต่อไปในซีรีส์นี้จะแย่แล้ว!' ก็พอจะช่วยให้ผู้อ่าน
คนอื่นๆ ตัดสินใจได้แล้วค่ะ"

แล้วเจอกันในเมือง **ฟินเซอร์รีฮาร์เบอร์** นะคะ

ขอให้มีความสุขกับการอ่านค่ะ

Longdo Publishing

วรรณนา วงษ์จักร

สิงหาคม 2566

เกล็ดดีสีขาวหนาๆ ลอยเอื่อยๆ ตรงมาทางลิ้นของฉันที่แลบออกมา
กลิ่นหอมหวานชวนน้ำลายสอของมัลด์ไวน์¹ และไซเดอร์²อบอวล
ในอากาศ ครูหนึ่งที่ฉันเกือบจะกางแขนออกแล้วหมุนตัว มันต้องให้
ความรู้สึกแบบนี้แน่นอนถ้าอยู่ในลูกแก้วหิมะ

ยกเว้นเลื่อยไฟฟ้า

ไซเคะ คุณได้ยินถูกแล้ว เลื่อยไฟฟ้า

จากการเข้าซื้ออย่างไม่ย่อท้อของทวิกกีพนักงานอาสาของฉัน
ทำให้ฉันยอมมาร่วมงานมหกรรมแสงเหนือวันคริสต์มาสเป็นครั้งแรก
คนส่วนใหญ่อาจเรียกมันว่าเทศกาลเฉลิมฉลองฤดูหนาว แต่ชาวเมือง

¹ Mulled wine ไวน์ร้อน เป็นไวน์ที่ต้มกับเครื่องเทศต่างๆ ให้มีรสจัด หอม เบียร์หวาน สดชื่น – ผู้แปล

² Cider น้ำผลไม้หมัก – ผู้แปล

ที่แสนดีที่หอการค้าฟินเซอร์ฮาร์เบอร์รู้สึกว่าการนี้จำเป็นต้องมีอะไรที่รู้ฟุ่มมากกว่านี้

คุณต้องนึกภาพแจ๊สแฮนด์¹ ไซม์บี้ ฉันก็เหมือนกัน แต่ในบัตรเชิญไม่ได้บอกว่าทุกชีวิตในเมืองนี้จะมาร่วมงานด้วยแม้ว่าจะเป็นช่วงดึกแล้วก็ตาม และคำว่า 'ดึก' ในเมืองฟินเซอร์คือเลย 20.00 น. ฉันมั่นใจว่าส่วนอื่นที่เหลือของเมืองนี้ต้องดูเหมือนเมืองผีสิง

ขณะที่ฉันยืนอยู่ข้างการแข่งขันแกะสลักน้ำแข็งด้วยเลื่อยไฟฟ้า ฉันต้องยอมรับว่ามันช่วยเพิ่มความเก๋ไก๋ให้กับงานนี้ แม้จะมีเสียงกะตึกกะตักและเสียงร่ำร้องของเลื่อยไฟฟ้าที่ดังจนหูอื้อ แต่ฉันก็ยังประทับใจมากกับความงดงามที่ถูกเผยให้เห็นในแท่งน้ำแข็งขนาดแปดฟุตคุณสามฟุตทุกแท่ง แท่งที่ถูกแกะสลักเป็นเทวดาอุบาทว์จะขยับปีกได้

เกล็ดหิมะเกล็ดใหญ่ยักษ์ที่ปลิวว่อนเหมือนโดนเวทมนตร์ทำให้ฉันรู้สึกเหมือนกับว่าฉันเป็นส่วนหนึ่งในเทพนิยายนอร์ส ทั้งหมดที่ฉันต้องการคือเทพเจ้าไวกกิงผมสีบลอนด์ ตาสีฟ้าเดินผ่านม่านเกล็ดน้ำแข็งระยิบระยับ...

“เอริก”

“อ่า...คุณมูน คุณคงจำชื่อคนไม่แม่นเหมือนกับที่ผมหวังไว้”

ความผิดหวังของฉันถูกแทนที่อย่างรวดเร็วด้วยความรุ่มร้อนที่น้ำยีนดีเมือรอรี่ บอมเบียร์ร่างสูง คมเข้ม และตาสีเขียวจับมือในถุงมือ

¹ Jazz hands เป็นการแสดงความรู้สึกด้วยการแบฝ่ามือไปข้างหน้าแล้วสะบัดแรงๆ ใช้แสดงความรู้สึกตื่นเต้นหรือกระตือรือร้น - ผู้แปล

ของฉันขึ้นแล้วประทับริมฝีปากลงบนไหมพรมบางๆ ของถุงมือ ฉันรู้สึกถึงความร่ำร้อนได้ชัดเจนราวกับคางที่มีเคราสากระคายของเขา สัมผัสโดนผิวฉันจริงๆ

ฉันปล่อยให้เขาควงแขนฉันขณะเดินเคียงข้างเขา ฉันไม่แน่ใจว่าอะไรทำให้เขาเดินทางขึ้นเหนือมาจากธุรกิจด้านวัตถุโบราณของเขาที่เมืองแกรนด์ฟอลล์ แต่ฉันก็ไม่คิดจะบ่นอะไร “อ้อ คุณบอมเบย์ ฉันนึกชื่อคุณออกแล้ว ฉันกำลัง...มันไม่สำคัญ”

“เรียกผมว่ารอรี่ดีกว่าครับ และผมขออนุญาตเรียกคุณว่า มิชิธราได้มั้ย”

ฉันอยากจะโผล่ออกไปว่า “ไม่ได้ยะ ห้ามเรียกฉันชื่อนี้เด็ดขาด” แต่ดวงตาสีเขียวมรกตของเขาเป็นประกายพราวเจ้าเล่ห์ ฉันจึงปรับเปลี่ยนคำตอบเป็นว่า “ได้ค่ะ ถ้าคุณอยากให้นัดครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้ายของเรา คุณบอมเบย์”

เสียงหัวเราะของเขาหมุนวนรอบตัวฉัน ทำให้ฉันรู้สึกกว่าตัวเองทั้งสวयทั้งฉลาด แต่ความรู้สึกภาคภูมิใจของฉันอยู่ได้นานแค่เจ็ดวินาทีเต็มๆ ก่อนที่รถเข็นเด็กคันใหญ่เบ้อเริ่มจะกระแทกชนเข้าฉัน ทำให้ฉันล้มหายหลังก้นกระแทกลงบนขอบหิมะข้างทางเดินที่ขูดหิมะไว้แล้ว

เสียงขอโทษขอโพยของคุณแม่มือสาวถูกกลืนหายไปเสียงร้องกรี๊ดๆ ของลูกน้อยวัยเตาะแตะซึ่งกำลังไม่พอใจอย่างแรง

มือแข็งแรงข้างหนึ่งในถุงมือหนังลูกแพะนุ่มๆ เอื้อมลงมา ฉันรีบคว้าไว้ทันที แล้วรอรี่ บอมเบย์ก็จุดฉันขึ้นยืนอย่างรวดเร็วเกินไป

ฉันจึงกระแทกชนแผ่นอกแข็งแกร่งของเขา ฉันสูดลมหายใจเข้า
เฮือกใหญ่

“ขอโทษครับ มิตรี่ อาจจะเป็นเพราะคุณตัวเบาเหมือนขนนก
หรือไม่ผมก็อาจจะไม่รู้ว่าคุณมีเรียวแรงมากขนาดนี้ แต่ผมมั่นใจว่า
ต้องเป็นอย่างแรกมากกว่า” ริมฝีปากอัมเต็มของเขาโค้งขึ้นเป็น
รอยยิ้มมีนัย

ฉันน่าจะเตือนเขาว่าฉันเป็นคนบ้าพอ แต่ฉันกำลังพยายาม
จะเริ่มต้นชีวิตใหม่นับตั้งแต่หนีออกจากชีวิตบาริสต้าดังแตกที่
เมืองเซโดนาในรัฐอริโซนาเพื่อมาอยู่ในสถานที่ห่างไกลทางตอนเหนือ
แบบเหนือมาก ๆ จนอาจเข้าใจผิดคิดว่าเป็นแคนาดา

“นี่เป็นเทศกาลคริสต์มาสครั้งแรกของคุณในฟินเซอร์รี่ใช่ไหม”
รอรี บอมเบย์จับแขนฉันควงแขนเขาอย่างอ่อนโยน

ฉันชอบที่เขารู้จักเกาะกระแสนชลองของหอการค้าครั้งนี้
“ใช่ค่ะ ฉันเพิ่งได้รับมรดกร้านหนังสือบนถนนเมนสตรีที่ติดกับถนน
เฟิร์สอเวนิวจากคุณย่า และนี่เป็นฤดูหนาวครั้งแรกของฉันที่นี่”

เขาเดาะลิ้น “แล้วคุณเตรียมพร้อมหรือยัง” เขาเลื่อนแขนฉันออก
แล้วหมุนตัวฉันออกไปรากับฉันเป็นคู่เต้นรำในห้องบอลรูมของเขามา
เนิ่นนานแล้ว “มาดูกันหน่อยสิ รองเท้าบูตคุณดูพอใช้ได้สำหรับ
ฤดูหนาวทั่วไป แต่ถ้าเกิดพายุหิมะเหมือนในปี '84 ละก็...กางเกงยีนส์
คุณดูโอเคดี แต่คุณจะต้องเกิดสภาวะฉุกเฉินในร่างกายต่ำเกินไปใน
เวลาไม่กี่นาทีหลังจากที่พายุหิมะกระหน่ำเข้ามา คุณคงจะต้องหา
กางเกงลุยหิมะซับในด้วยผ้าไหมดี ๆ สักตัว”

ฉันยิ้มและเอ้ออตามไปด้วย “แล้วเลอะละคะ”

เขาถอดถุงมือออกแล้วขยี้ส่วนหนึ่งของแขนเสื้อฉันด้วยนิ้วโป้งกับนิ้วชี้ที่เรียวยาวแบบนิ้วศิลปิน “ขนห่านนับว่าดี แต่ไม่เหมาะกับอุณหภูมิต่ำกว่าสิบ คุณต้องอัปเกรดเสื้อคุณก่อนเหมยอัน¹”

คำนี้ทำให้ฉันท่ายทอยฉันลุกชู ฉันมั่นใจว่าถ้าถอดถุงมือข้างซ้ายออก แล้วมองแหวนอารมณ์ปาฏิหาริย์ของคุณย่าผู้ล่องลอยไปเมื่อไม่นานมานี้ของฉัน ภาพบางอย่างจะต้องปรากฏขึ้น อาจจะเป็นคำเตือนบางอย่างซึ่งพลังจิตพิเศษที่กำลังเริ่มแตกหน่อของฉันจับสังเกตได้ “เหมยอันนั่นหรือคะ”

รอยยิ้มแฝงความลับของเขาอันตรธานหายไปไว้อย่างปรอท “ผมหมายถึงคริสต์มาสแน่นอนครับ อุณหภูมิอาจติดลบเจ็ดสิบองศาได้ในใจกลางของอากาศที่หนาวอย่างมหาโหด” เขารั้งฉันกลับมาอยู่ข้างเขาแล้วพูดต่อ “ผมขออนุญาตเลอะอะไรให้คุณฟังเล็กๆ น้อยๆ เกี่ยวกับช่วงเวลานี้ของปีจะได้มั๊ย”

“ได้เลยคะ”

“แวะจุดแรกก่อน...กล็อก²” รอรีแวะหยุดที่บูธเครื่องดื่มแล้วพูดว่า “ทัว³”

สาวผมบลอนด์หน้าใสใส่ที่ครอบหูจนกระต่ายหนานุ่มส่งถั่ว

¹ Solstice เหมยอัน คือ ช่วงเวลาที่ดวงอาทิตย์อยู่ใกล้เส้นศูนย์สูตรมากที่สุดโลกเห็นจะเกิดขึ้นวันที่ 21 ธันวาคม หรือบางปี 22 ธันวาคม – ผู้แปล

² Glögg กล็อก ทำจากไวน์แดงอุ่นให้ร้อน ผสมเครื่องเทศ น้ำตาลเล็กน้อย และผลไม้เช่นส้มผ่านบางๆ เสิร์ฟร้อนหรืออุ่น นิยมดื่มในช่วงเทศกาลคริสต์มาสที่สวีเดน – ผู้แปล

³ Två ภาษาสวีเดน แปลว่า สอง – ผู้แปล

มีควันทันกลิ่นให้เขาสองใบ รอรีวางแบงก์ห้าสิบบนเคาน์เตอร์ พยักหน้าให้ แล้วยกถ้วยสองใบขึ้นโดยไม่เอ่ยปากขอเงินทอน

อดีตบาริสต้าชั่วคราวอย่างฉันรู้สึกปลื้มมากกับเงินทิปก้อนโต ฉันยิ้มด้วยความชื่นชมจากใจจริงขณะที่เขาส่งถ้วยใบหนึ่งให้ฉัน “คุณพูดภาษาสวีเดนได้หรือคะ” ฉันถาม

รอรีหัวเราะลงลูกคอเบาๆ “อ๊ะ คุณฟังภาษาผมออกด้วยงั้นสิ”

ฉันลั่นหน้า “ฉันไม่ใช่คนสวีเดน”

รอรีมองฉันด้วยสายตาชื่นชมอย่างเปิดเผย “ดวงตาสีเทาเหมือนเมฆพายุในฤดูหนาวกับผมสีชาวดุจดิมะของคุณเนี่ยนะ คุณไม่ใช่แค่เป็นคนสวีเดนเท่านั้น ที่รัก แต่คุณยังเป็นเทพธิดาสแกนดิเนเวียนอีกต่างหาก”

แม้ว่าอากาศจะเริ่มหนาวเย็น แก้มฉันก็ยังร้อนผ่าว

“ผมจะพาคุณไปดูพระราชวังของคุณครับ เลดี้ของผม” เขาเดินนำฉันไปทางชายฝั่งทะเลสาบที่ซึ่งมีแสงระยิบระยับดุจเพชรเม็ดใหญ่เด่นพราวผ่านเกล็ดหิมะ

“สวยจ้จ” ฉันกระซิบ

“เข้าไปข้างในและลองชิมกลั๊อกของคุณกันเถอะ”

ฉันเดินตามรอรีเข้าไปในสิ่งก่อสร้างที่ดูเรียบง่ายจากก้อนน้ำแข็งหนาๆ ตัดมาจากทะเลสาบใหญ่ และถูกนำมาใช้เป็นฉากหลังของดินแดนมหัศจรรย์แห่งฤดูหนาวนี้ ก้อนน้ำแข็งกิ่งโปร่งใสเหล่านี้เปล่งประกายระยิบระยับจากข้างใน ฉันดื่มไวน์อุ่นๆ อีกใหญ่ “มันคืออะไรคะ”

“กล็อก แปลว่า ‘เผาหรือต้ม’ มันเป็นเครื่องต้มที่มาจากสูตรของครอบครัวในยุคโบราณ ซึ่งประกอบด้วยไวน์แดง เหล้าองุ่น บรันดี และเครื่องเทศ มันต้องเสิร์ฟขณะอุ่นๆ เสมอ และเป็นเครื่องดื่มที่นิยมในวันเซนตูลูเซีย¹ ด้วย แต่แน่นอนว่ามันอร่อยทุกเวลาที่อุณหภูมิเริ่มหนาวเย็น”

ฉันดื่มอีกหลายอีกอย่างกระตือรือร้น เครื่องดื่มอุ่นๆ ไหลลงคอ และทำให้ท้องฉันอุ่นวาบ “อร่อยจริงๆ ค่ะ”

รอรี่หันแกวกับฉันแล้วดื่มอีกใหญ่ก่อนจะพูดต่อว่า “ในตำนานเล่าว่าพระเจ้ากุสตาฟวาซาที่หนึ่งแห่งสวีเดนทรงเป็นผู้คิดค้นเครื่องดื่มอุ่นๆ นี้ขึ้นมา โดยทำจากไวน์เยอรมันและน้ำตาล เครื่องดื่มของพระองค์มีชื่อในภายหลังว่า ‘กล็อดกาวิน’ แปลว่า ‘ไวน์ร้อนๆ’ ในที่สุดชื่อนี้ก็ถูกแปลงเป็นกล็อกในปลายยุค 1800”

ความอุ่นในท้องฉันกำลังแผ่ซ่าน มันทำให้ความรู้สึทั้งหมดของฉันอ่อนโยนลง และไม่อาจจะหายไปจากริมฝีปากเปียกกล็อกของรอรี่ บอมเบย์เจ้าเสน่ห์ได้

แสงไฟระยิบระยับ

พื้นที่ปิดล้อมในกำแพงของพระราชวังน้ำแข็ง

“มูน”

เสียงนี้ฟังคุ้นๆ แตริมฝีปากของรอรี่ไม่ขยับ

“มูน คุณออกมาสังสรรค์กับคนอื่นๆ จริงๆ หรือเนี่ย” มือที่เป็นมิตรข้างหนึ่งตบหลังฉันเบาๆ รวากับว่าฉันเป็นเพื่อนร่วมทีมแข่งกีฬา

¹ St. Lucia's Day วันเซนตูลูเซีย เป็นเทศกาลของสวีเดนที่จัดขึ้นทุกปีในวันที่ 13 ธันวาคม - ผู้แปล

คนหนึ่ง

สมองมีนงงของฉันทระลอกเล็กน้อยขณะที่ฉันหันมามอง “เอริก”
เสียงถอนหายใจด้วยความผิดหวังดังมาจากโกดังน้ำเทียว
ที่ยืนอยู่ข้างหลังฉัน

เอริกก้าวเข้ามาค่อนข้างใกล้ กลิ่นไวน์อุ่นๆ ของฉันถูกแทนที่
อย่างรวดเร็วด้วยกลิ่นไม้ผสมกลิ่นซีตรัส¹ ของยอศดาหยีลับๆ ของฉัน
“นี่ใคร” เขาชี้ไปยังชายข้างกายฉัน

ฉันรออยู่อึดใจขณะสร้างฉากเหตุการณ์ในสมองที่ชอบสร้าง
บทเหมือนสมัยที่ฉันเคยเรียนการสร้างภาพยนตร์ ฉันรู้สึกได้ถึง
ความหึงหวงนิดๆ จากเอริกแม้ว่าเขาจะไม่เคยแสดงท่าที่ตอบรับ
เวลาที่ฉันเฝ้าเขาแบบโด่งๆ ฉันเคยสะกดล้มทับเขาอย่างน้อยสามครั้ง
แล้ว และเขาเคยช่วยชีวิตฉันมาแล้วสองครั้ง บางที่เขาอาจจะคิดว่า
เราเป็นแฟนกันแล้วก็ได้ ภาพ ‘หนังในสมอง’ ของฉันก็คือ เอริกต้น
กระโดงคางของรอรี่ และบอกรอรี่ให้เอามือที่ตัดแต่งเล็บไว้อย่างดี
ออกจากตัวผู้หญิงของเขาซะ แต่ในความเป็นจริงฉันกำลังแนะนำ
ทั้งคู่ให้รู้จักกัน “เอริก ฮาร์เปอร์ นี่คือนรอรี่ บอมเบย์เจ้าของคนใหม่
ของร้านเกอร์ซอนวัตถุโบราณค่ะ”

รอรี่ก้าวมาข้างหน้าและยื่นมือให้ “เวลานี้มันคือร้านบอมเบย์
วัตถุโบราณและศิลปวัตถุแล้วครับ”

เอริกคว้าจับมือที่ยื่นมาเขย่าอย่างหนักแน่นอยู่หลายครั้ง “ผมคือ
นายอำเภอฮาร์เปอร์”

¹ Citrus กลิ่นที่ได้จากผลไม้รสเปรี้ยวอย่างเช่น ส้ม มะนาว มะกรูด เลมอน เป็นต้น – ผู้แปล

แม้ว่าจะกำลังมีเมฆกับไวน์ผสมเครื่องเทศ แต่ฉันก็ยังรู้สึกได้ถึงบรรยากาศหนาวเย็นที่ครอบคลุมเราทั้งสามคนเมื่อเอริกใส่ตำแหน่งของเขาในการแนะนำตัวด้วย

“ยินดีเสมอที่ได้รู้จักกับเจ้าหน้าที่ในท้องถิ่นครับ นายอำเภอ”
รอรี่ปรับตัวได้อย่างรวดเร็วแล้วดึงมือกลับ

ความรู้สึกนั้นผ่านไป ฉันอยากรู้ว่าเอริกจะซื้อแอปเปิ้ลเคลือบคาราเมลให้ฉันสักลูกมั้ย แต่ฉันยังไม่ทันเติมเต็มความฝัน วิทยุสื่อสารของเขาก็ตุงขึ้น “นายอำเภอ มี 962H¹ บนพินเซอร์ลีเลน”

เอริกกดปุ่มด้านข้างของไมโครโฟน “10-4² กำลังไป”

ฉันตั้งคำถามที่เรียกร้องขอคำตอบ “962H คืออะไรคะ”

เสียงหึ่งหวนนิดๆ ที่ฉันอาจจะคิดไปเองมลายหายไป ใบหน้าหล่อบาดใจของเอริกดูเคร่งเครียดด้วยหน้าที่การงานและเจือความวิตกกังวลเล็กน้อย “ปล่อยให้มันเป็นเรื่องของเจ้าหน้าที่เถอะ มูน” เขามองไปทางซ้ายของฉัน “ยินดีที่ได้รู้จัก คุณบอมเบย์ ผมเสียใจ แต่ผมต้องรีบไปปฏิบัติหน้าที่โดยด่วน”

“ด้วยความยินดีครับ นายอำเภอฮาร์เปอร์” รอรี่พยักหน้าด้วยท่าทางแข็งขัน

เอริกตะแคงศีรษะเหมือนตะปิกหมวกที่ไม่มีจริงของเขา “ขอให้มีความสุขกับคำคืนนี้ คุณมูน”

ฉันมั่นใจว่าเอริกรู้ว่ามันไม่มีทางเป็นไปได้ เพราะเวลานี้

¹ 962H แปลว่า ชนแล้วหนีและมีคนจับ – ผู้แปล

² 10-4 แปลว่า ทราบแล้วเปลี่ยน เป็นรหัสที่ใช้ในการติดต่อทางวิทยุสื่อสาร – ผู้แปล

ลื้อในสมองฉันเริ่มหมุนแล้ว ฉันหาคำแปลในกูเกิลเองก็ได้ยะ เอริก
บางทีฉันอาจจะซื้อวิทยุสื่อสารแบบตำรวจสักเครื่อง แหม...ก็ทายาท
เศรษฐินีควรจะทำอะไรล่ะ ถ้าไม่ใช่เข้าไปยุ่งกับเรื่องของชุมชน
ของเธอ...หรืออย่างน้อยก็ยุ่งกับนายอำเภอสุดเซ็กซี่ของชุมชนของเธอ

รอรี่โอบแขนรอบเอวฉันแล้วโน้มตัวเข้ามากระซิบโกลัๆ ว่า
“ผมเคยเล่าให้คุณฟังหรือยังเรื่องที่ผมรอดชีวิตจากพายุหิมะสองวัน
ด้วยการสร้างอิกลู¹”

ไม่จำเป็นต้องใช้พลังพิเศษอะไรฉันก็รับรู้ได้ว่ารอรี่พยายาม
อย่างมากที่จะลบความทรงจำทั้งหมดถึงเอริกออกไปจากคำคืนนี้
ของเรา บางทีอาจจะเป็นเพราะไวน์ร้อน หรือเพราะมนตร์วิเศษ
ของเทศกาลคริสต์มาส หรือแสงระยิบระยับในปราสาทหิมะ แต่จะด้วย
เหตุผลใดก็ตาม มันทำให้ฉันเบียดกระเซะเข้าหาความอบอุ่นของรอรี่
แล้วตอบว่า “คุณเรียนรู้วิธีสร้างอิกลูจากที่ไหนคะ”

¹ Igloo กระโจมน้ำแข็งหลังคากลมของชาวเอสกิโม – ผู้แปล

แสงอ่อนของยามอรุณไม่อาจปลุกฉันให้ตื่นจากการหลับลึกอันแสนสบาย
เมื่อมีผ้าปูที่นอนสักหลาดอ่อน ผ้าห่มไฟฟ้า และผ้าฉนวนขนห่านหนานุ่ม
แต่ระเบิดก่อนชนสี่แทนที่กำลังทำร้ายหน้าอกฉันอย่างไรร้ายาท
สามารถปลุกฉันให้ตื่นได้อย่างง่ายดาย

“พายแวกเก็ต!” ฉันผลักแมวคาราคัลที่คุณย่าช่วยชีวิตมา
ออกไปแม้ว่ามันจะเคยช่วยชีวิตฉันมาแล้วก็ตาม ความมกตัญญู
ของผู้หญิงคนหนึ่งก็มีขีดจำกัดเหมือนกัน...

ฉันพลิกตัวตะแคงขวา แล้วถอนหายใจโล่งอกดังเฮือกเมื่อ
เห็นว่าเตียงกว้างใหญ่ของฉันไม่มีเพื่อนร่วมเตียง หลังจากสำรวจเตียง
สี่เสาสวยหรูต่อ ฉันก็สรุปได้ว่าฉันนอนคนเดียว โชคดีจริงๆ เพราะ
ถ้าคุณย่า...

“อรุณสวัสดิ์จ๊ะ มิตซี หลานสงสัยมั๊ยว่าหลานมาอยู่ที่นี่ได้อย่างไร”

น้ำเสียงวางโตของคนเล็กเหาะที่เจออยู่ในเสียงของผีคุณย่า
ไม่อาจหลุดลอยจากการสังเกตของฉันได้ ฉันรีบเคลียร์คำพูดเสียดลี
ออกจากสมองของตัวเองอย่างระมัดระวังเพื่อไม่ให้คุณย่าได้รับ
ความพึงพอใจจากการอ่านความคิดส่วนตัวของฉัน “อรุณสวัสดิ์คะ
เมอร์เทิล อีซาซอรา จอห์นสัน ลินเดอร์ ดันแคน วิลลาเมท โรเจอร์ส”

คุณย่าทำเสียงเยาะหยันก่อนจะลอยวนขึ้นไปหาเพดานสูง
ที่เป็นฝ้าหลุมเป็นแผงติดต่อกัน

เห็นมั๊ยคะว่าคุณย่าที่รักผู้ล่วงลับไปแล้วซึ่งเป็นอดีตเจ้าของ
อพาร์ทเมนต์หรูแห่งนี้และร้านหนังสือสามชั้นที่อีกด้านของประตูลับ
ของฉันคนนี้ก็แสนซ่าไม่ใช่ย่อยเหมือนกัน

“มิชชีรา อคโลอิส มูน!” ผีคุณย่าพุ่งลงมาหาฉันอย่างโกรธเคือง
เห็นได้ชัดว่าคุณย่าละเมียดกฎ ‘ห้ามอ่านความคิด’ ของเรา

“ขี้อย่อมเห็นผีด้วยกันไงคะ คุณย่า”

“แต่ย่าไม่ได้แอบอ่านความคิดของหลานนะ”

“เราทั้งคู่รู้ว่าคุณย่าแอบอ่าน อย่างน้อยก็ห้าครั้ง!” ฉันหัวเราะ
ดังลั่นพลางเดินโซเซไปห้องน้ำ

“อย่าต้องบอกหลานกี่ครั้งก็หนว่ามันแตกต่างกันอย่างมหันต์
ระหว่างคำว่าแอบ...”

“คุณย่าคะ สิ่งเดียวที่ทำให้คุณย่าเป็น ‘เศรษฐินีที่รู้ดีว่าเธอ
ต้องการอะไร’ ก็คือตัวเลขหลายร้อยล้านในบัญชีธนาคารของคุณย่า”

“มันก็เหมือนกันนั่นแหละ” คุณย่ายกแขนที่เต็มไปด้วย

เครื่องประดับอัญมณีขึ้นกอดอกบนชุดผ้าไหมกับผ้าโปร่งสีม่วงแดง
ของแบรนด์มาร์เซซาลองสายหน้า คุณย่าเสียชีวิตในวัยหกสิบกว่า
แต่คุณย่าเลือกที่จะเป็นผัวัยสามสิบห้า จึงทำให้ท่านดูเหมือนพี่สาว
ไฮโซของฉัน

“อย่างน้อยหนูก็น่าจะได้คะแนนสักนิดที่หนูกลับบ้านมาคนเดียว
ไม่ใช่หรือคะ” ฉันชี้ไปทางเตียงสี่เสาอันว่างเปล่า

ประกายเจ้าเล่ห์เต้นพราวในดวงตาของคุณย่าขณะลอยลง
มาอยู่ในระดับเดียวกับฉัน “ก่อนที่หลานจะทำท่าผยอง หลานอาจจะ
อยากคุยกับทวิกีก่อน”

ฉันกลืนน้ำลายดังเอือก “อ้อ” ทวิกี้เป็นอดีตเพื่อนสนิทของคุณย่า
และเป็นพนักงานเพียงหนึ่งเดียวของฉัน ทวิกี้ทำงานเพื่อความ
บันเทิงไม่ใช่เพื่อเงิน ฉันไม่สามารถบริหารร้านหนังสือนี้ได้
ถ้าปราศจากทวิกี้ และเธอรู้อยู่ดี ฉันตัวสั้นเมื่อคิดว่าฉันจะต้องทนกับ
ความอับอายอะไรบ้างระหว่างดื่มเครื่องดื่มเรียกพลังด้วยแรก

“เมี้ยวววว” เป็นเสียงร้องพวยแวกเกิดที่แปลว่า ‘เลี้ยงอาหาร
ผมได้แล้ว’ ฉันอาจจะเรียนรู้ช้าก็จริง แต่แน่นอนว่าฉันเริ่มเรียนรู้ที่
จะแปลเสียงร้องเมี้ยวๆ สารพัดเมี้ยวของพวยแวกเกิดได้แล้ว และ
ดูเหมือนว่าฉันไม่มีปัญหาในการฟังภาษาคน ดังนั้นเราจึงสื่อสารกันได้ดี

“เร็วเข้า ทุนหัวของบ่าว ฉันจะเอาฟรุติตี้พัฟส์ให้แกกินก่อนที่
ใครบางคนจะนิ้วขาด” พอฉันกดแผ่นปุ่มพลาสติกที่ทำเป็นถาดไอวี่
วงกลมเหนืออินเตอร์คอม ประตูจากอพาร์ทเมนต์ของฉันสู่แผนก
หนังสือหายากก็เลื่อนเปิดออก

ปกติแล้วทุกเช้าฉันจะย่ำโครมๆ แต่เช้านี้ฉันเดินย่องข้ามพรมหนานุ่มของแผ่นหนังสือหายาก แล้วเดินลงบันไดเหล็กวน แต่ยังไม่ทันเหยียบเท้าลงบนพื้นของชั้นล่างอย่างดังเลย...

“อรุณสวัสดิ์! สาวน้อย กลิ่นนั้นทำให้คุณรู้สึกยังงี้บ้าง” เสียงหัวเราะของทวิกก็ดังสะท้อนจากเพดานลงมาเข้าหูฉันเหมือนธนูดอกเล็กๆ อาบยาพิษแห่งความเยาะเย้ย ทวิกก็ยกแขนกดดอกบนเสื้อผ้าสักหลาดอ่อนกลัดกระดุมถึงคอ เรือนผมสีเทาที่เป็นเหมือนหมวกเหล็กของเธอไม่กระดิกสักนิดขณะที่เธอหัวเราะจนตัวสั่น

“ก็ดี” ฉันพึมพำ

“ฉันไม่อยากทำลายฝันหวานของคุณหรอกนะ แต่ฉันคิดว่าอีตาบอมเบย์ปากหวานคนนั้นสนใจเรื่องอยากจะทำมาในร้านหนังสือของคุณมากกว่าอะไรทั้งหมด”

เสียงหัวเราะทำให้ห้องสั่นสะเทือนดังขึ้นอีกครั้ง

ฉันรินเครื่องดื่มตาสว่างใสถ้วยที่น่าจะสะอาด แล้วทิ้งตัวลงบนเก้าอี้ไม้แข็งๆ เมื่อกาเฟอีนคืบคลานเข้าไปในกระแสเลือด ความคิดอย่างหนึ่งก็สว่างวาบขึ้นมาทันที “เดี๋ยวก่อน คุณพูดว่าอะไรนะ”

“ตอนที่ฉันไปเจอคุณที่งานมหกรรมคริสต์มาส คุณกำลังเมาหัวทึม และเขาก็กำลังพยายามอย่างหนักในการหว่านล้อมให้คุณเชื่อว่าเขาเป็นสุภาพบุรุษที่เพอร์เฟกต์ และแค่อยากจะ ‘พาคุณกลับบ้านอย่างปลอดภัย’ ฉันก็เลยบอกเขาให้ไสหัวไปซะ แล้วคนตัวเล็กๆ อย่างฉันก็พาคุณกลับบ้านในสภาพครบสามสิบสอง” เสียงหัวเราะดังขึ้นอีกรอบ

ฉันกลืนกาแฟจาวาลงคออีกอีกก่อนตอบว่า “ฉันจำได้ว่าเขาสุขภาพมาก และฉันมั่นใจว่าเขาจะพาฉันกลับมาส่งบ้านได้อย่างสุขภาพบุรุษถ้าคุณไม่เข้ามาแทรกแซง” ฉันตีหน้ายักษ์มองทวิกก็ข้ามขอบถ้วย ตอนนี้ฉันตื่นเต็มตาแล้วและจำได้ว่าเขาสนใจแผนหนังสือหายากของฉันมากแค่ไหน ฉันเริ่มรู้สึกว่ามันหนาวมากในนี้ “ฉันต้องไปหาเสื้อผ้าวอบอุ่นใส่ และหาอาหารเข้าตู้ๆ กิน”

ฉันเดินไปที่ตู้เสื้อผ้าในครัวต่อมา จากนั้นก็ย้ายลุยหิมะที่ตกหมาดๆ ตามถนนเมนสตรีตรงไปยังร้านเมอร์เทิลส์ไคเนอริโนเสื้อมีฮู้ดเนื้อหนาที่เขียนว่า ‘ดีมี กิน & เป็นเมียของคุณ’ เสื้อตัวนี้น่าจะเรียกเสียงหัวเราะได้บ้างที่โต๊ะอาหารเช้า ยิ่งรู้จักโอดอล จอห์นสันเจ้าของร้านมากขึ้นเท่าไร ฉันก็ยิ่งมีความสุขมากขึ้นเท่านั้นที่เขากับคุณย่าคีนดีกินในช่วงวาระสุดท้ายของคุณย่า มันดูเหมือนว่าชีวิตของคุณย่าอาจจะแตกต่างไปจากนี้ถ้าคุณย่ากับโอดอลอยู่ด้วยกัน แต่ถ้าเป็นแบบนั้นฉันก็คงไม่ได้เกิด และไม่ได้มีบุญหล่นทับให้มาลงเอยในเมืองฟินเซอร์ริฮาร์เบอร์

พรหมสี่ดาเผื่อนใหญ่ตั้งอยู่บนพื้นด้านในประตู มันตกแต่งด้วยหิมะกับน้ำแข็งเปื้อนโคลนที่ละลายในสภาพสสารพัด ฉันกวาดตามองรอบร้านอาหารเล็กๆ แห่งนี้แค่แวบเดียวก็รู้ว่างานมหกรรมเมื่อคืนก่อนต้องมีคนนอกเมือง หรือที่ฉันชอบเรียกว่าพวกทัวรอนมาร่วมงานเป็นจำนวนมาก เพราะบุรุษหุ้มไวโนลีสแดงทุกบุรุษมีคั่นนั่งเต็มจนแทบระเบิดและโต๊ะตัวย่อยสำหรับนั่งสี่คนก็เต็มหมดทุกตัว ฉันเห็นเก้าอี้สตูลว่างตัวหนึ่งตรงเคาน์เตอร์ จึงตรงดิ่งเข้าไปหาก่อนที่จะเสียโอกาส

กินอาหารเข้าร้อนๆ

ศึกระที่ปกคลุมด้วยผมสีเทาตัดสั้นเกรียนของโอเดลโผล่ขึ้นมา ที่ช่องสั่งอาหาร เขาตะเบ๊ะฉันด้วยสปาตุลาโลหะ ฉันรู้แล้วว่าไม่จำเป็นต้องเอ่ยปากสั่งอาหาร โอเดลภาคภูมิใจในตัวเองมากเรื่องที่เขารู้ดีว่าผู้คนอยากกินอะไร ฉันเอื้อมมือออกไป และมือฉันเจอกับความว่างเปล่า ตรงที่ปกติแล้วจะมีถ้วยกาแฟของฉันตั้งอยู่ ตอนนี้องที่ฉันเพิ่งเห็นว่าสาวเสิร์ฟไว้ผมมวยสีแดงเพลิงบนกระหม่อมที่เก๋ที่สุดในเมืองฟินเซอร์รี่หายไป ฉันตะโกนกลบเสียงอะอะวุ่นวายของร้านว่า “แทลลีอยู่ไหนคะ”

“วันนี้ไม่มา”

“เธอไม่สบายหรือ ฉันไปดูเธอหน่อยดีมั้ย”

โอเดลสั่นหน้า อะไรบางอย่างในสีหน้าเขากระตุกเส้นประสาทแห่งความวิตกกังวลในหัวใจฉัน

“ทุกอย่างโอเคดีมั้ย” โอเดลยังไม่ทันตอบ ชายที่นั่งข้างฉันก็เลื่อนตัวลงจากเก้าอี้ พับครึ่งหนังสือพิมพ์แล้วตบมันลงบนเคาน์เตอร์ ก่อนจะเดินออกไป

โอเดลพยักหน้าไปทางหนังสือพิมพ์ ฉันใช้เวลาครู่หนึ่งจึงตระหนักได้ว่าฉันไม่เคยอ่านหนังสือพิมพ์ แต่ตอนนี้ฉันออกมาจากโลกยุคใหม่ของเมืองเซโดนาในอริโซนากับชีวิตไฮเทคของบาร์ิสต้าชั่วคราวแล้ว สงสัยว่าฉันคงจะต้องเริ่มอ่านหนังสือพิมพ์ให้เหมือนกับชาวเมืองคนหนึ่ง ฉันคว้าหนังสือพิมพ์ *ฟินเซอร์รี่ฮาร์เบอร์โพสต์* ขึ้นมา กางออกบนเคาน์เตอร์ตรงหน้า เห็นอรอยพับคือพาดหัวข่าวที่น่าตกใจ

เวที¹ท้องถิ่นถูกชนแล้วหนี

ฉันรู้ว่าในอดีตโอเดลเคยเป็นก๊ากทหารในกองทัพ ฉันจึงเงยหน้าขึ้นมองด้วยความเป็นกังวลว่าเธอเป็นเวทีหรือทหารผ่านศึกในข่าวหรือเปล่า โอเดลสั่นหน้าแล้วทำมือให้ฉันอ่านต่อ ขณะกวาดตามองตัวอักษรสีดำ ฉันก็พบว่าหมอเลโดสัตวแพทย์ที่รักของเราถูกชนลึกลับระหว่างทางกลับบ้านหลังจากไปผ่าตัดฉุกเฉินตอนดึกให้กับสัตว์ที่ถูกฝึกให้ช่วยเหลือผู้คนในท้องถิ่นตัวหนึ่ง ความกังวลไหลอาบทั่วร่างฉัน แต่ก่อนที่จะพูดอะไร โอเดลก็พูดแทรกขึ้นว่า

“วันนี้แทลลีไม่มาทำงาน เธอไปดูพี่ชายที่โรงพยาบาล แต่ยังไม่มีความอะไร” สปาตุลาโลหะของเขาคจรูบนตะแกรงอย่าง รื้อรอยบนใบหน้าเขาดูเป็นร่องลึกมากขึ้นด้วยความวิตกกังวล

โอเดลเดินออกจากครัวแล้ววางจานลงตรงหน้าฉัน ไชคนทีเพอร์เพ็คตกับไส้กรอกโชริโซ² เคียงด้วยมันฝรั่งทอดสีน้ำตาลทองรสเลิศ เขาหมุนตัวมารินกาแพใส่ถ้วย วางลงตรงหน้าฉัน แล้วรินกาแพใส่ถ้วยหลายใบที่ตั้งรออยู่บนเคาน์เตอร์จนกาแพหมดกา

ฉันกินอาหารเช้า ต้มกาแพ แล้วเซ็ดปากด้วยกระดาษเซ็ดปาก ก่อนจะเก็บจานของตัวเองและชงกาแฟใหม่ ประตูเปิดออก แล้วลูกค้าอีกสองคนก็เดินเข้ามา

ฉันคว้าเมนูสองเล่มจากกองและพาลูกค้าใหม่ไปยังเก้าอี้สตูลที่เพ่งว่างตรงเคาน์เตอร์ ทันทีที่กาแฟใหม่พร้อม ฉันก็เดินให้บริการ

¹ Vet แปลว่า สัตวแพทย์ หรือย่อมาจาก veteran ที่แปลว่าทหารผ่านศึกก็ได้ – ผู้แปล

² Chorizo ไส้กรอกโชริโซเป็นไส้กรอกสเปนทำจากหมูเนื้อหยาบ คลุกเคล้าด้วยเครื่องเทศ พริกปาปริกา แล้วรวมควิน – ผู้แปล

เดิมกาแฟไปทั่วร้าน แล้วไปหยิบกล่องอาหารส่งกลับบ้าน

ตอนที่ฉันยกกาแฟไปคืนเครื่องชงแล้วต้มกาแฟแบบลิกโคลด์อีกรอบ ฉันก็เห็นโอเดลยิ้มขณะทำงาน ฉันยืนฟังชั้นที่ยื่นออกมาของช่องสั่งอาหารและพูดว่า “ฉันเคยเป็นแค่สาวเสิร์ฟจนๆ ก่อนที่คุณย่าจะยกบ้านหนังสือและเงินสดกองโตให้ฉัน”

โอเดลหัวเราะลงลูกคอเบาๆ แล้วตอบว่า “ขอบคุณมาก”

ฉันต้องใช้เล่ห์เหลี่ยมเล็กน้อยกว่าจะรู้วิธีใช้เครื่องเก็บเงินแบบ ‘โนเทค’ เพียงไม่นานลูกค้ามือเช้าที่เริ่มซาลงก็เปลี่ยนเป็นมือเที่ยงที่เร่งด่วน เมื่อฉันเงยหน้าขึ้นอีกครั้ง มันก็เกือบบ่ายสามโมงแล้ว และโอเดลกำลังเสิร์ฟพายโปะหน้าด้วยไอศกรีมวานิลลาหวานมัน

“เฮ้ คุณควรจะหยุดพักตามที่กฎหมายของรัฐกำหนดไว้” โอเดลวางพายบนเคาน์เตอร์แล้วรินกาแฟใส่ถ้วย

“ยังคงเป็นพินเซอร์รีพายที่อร่อยที่สุดในเมือง”

“ป่านนี้พวกนักท่องเที่ยวยคงเดินทางกลับกันแล้วละ ผมจะขอบคุณมากถ้าคุณไปดูแทลลีให้หน่อย แทลลีสันทกับเลโดพี่ชายของเธอมาก ผมนึกภาพไม่ออกเลยว่าเธอต้องเป็นห่วงเขามากแค่ไหน”

“ชนแล้วหนีในเมืองนี้เนี่ยนะ พวกเขาได้เบาะแสอะไรบ้างหรือยังคะ”

ฉันน่าจะโกรธเสียงหัวเราะดังก้องของโอเดล แต่ก็ไม่ใช่เรื่องเกินคาดที่เขาจะหัวเราะ

“ดูเหมือนว่าคุณจะทำให้ตัวเองมีชื่อเสียงโด่งดังไม่น้อยในเมืองนี้ คุณกำลังคิดจะวิ่งไปหานายอำเภอใช่ไหม”

“ไม่ละค่ะ ฉันชอบแสนในเรื่องที่ไม่ควรเล่า และชอบคลีคลายคดีจริงๆ”

เราหัวเราะด้วยกัน ฉันรีบกินพายอย่างเอร็ดอร่อย “บางที่ฉันอาจจะแหวะที่สถานีตำรวจระหว่างทางไปโรงพยาบาลก็ได้ค่ะ”

“ฟังเหมือนมิดดี้ มูนกำลังสืบคดี” โอเดลหัวเราะลงลูกคอเบาๆ พลางเก็บจานของฉัน แล้วฉันก็ออกไปเพื่อดูว่าฉันจะสืบรู้อะไรได้บ้างเกี่ยวกับคนขับที่ชนชายซึ่งเคยช่วยชีวิตพายแวกเก็ต

ทางเข้าข้างนอกดูคล้ายกับกระดานหมากรุกที่ออกแบบได้แย่มาก บางส่วนถูกขูดหิมะไว้สะอาดและโรยเกลือไว้แล้ว ซึ่งฉันเรียนรู้ว่ามันช่วยป้องกันไม่ให้น้ำแข็งจับตัวบนพื้นคอนกรีตเมื่ออุณหภูมิติดลบศูนย์ อย่างไรก็ตามอาจหลีกเลี่ยงได้ยามตะวันตกดิน แต่หน้าร้านที่ถูกทิ้งร้างหรือปิดร้านแล้วจะมีหิมะกองสูง ฉันจึงเล่นเกมกระโดดตั้งเตชะณะตรงไปทางสถานีตำรวจ แต่โชคที่น่าจะเข้าข้างฉันกลับทรยศฉันในจังหวะที่ไม่เหมาะสมมากที่สุด

ฉันกระโดดข้ามส่วนที่ยังไม่ได้ขูดหิมะบนทางเท้า แต่แทนที่จะกระโดดลงไปที่บ้นช่องที่ขูดหิมะไว้และโรยเกลือแล้ว เท้าของฉันกลับลื่นบนแผ่นน้ำแข็ง เท้าข้างหนึ่งลื่นไปทางซ้าย อีกข้างลื่นขึ้นข้างบน ก่อนจะรู้ว่าอะไรเล่นงาน ฉันก็ล้มหงายหลังบนกองหิมะที่ถูกรถกวาดหิมะไถทิ้งไว้เมื่อคืนก่อน แขนขาฉันโบกไปมาเหมือนเต่าที่หงายท้องบนกระดองเพื่อพยายามหาที่จับในกองหิมะหนาฉ่ำ แต่ความทุกข์ทรมานของฉันสิ้นสุดลงเมื่อมือแข็งแรงสองข้างจับแขนที่โบกปิดไปมาของฉันไว้แล้วอุ้มให้ลุกขึ้นยืน

“คุณพระช่วย” ฉันพูดออกมาได้เป็นเชิงขอขอบคุณ และไม่เคียดเลยว่าจะได้ใกล้ชิดเอริกมากขนาดนี้โดยไม่ได้สะดุดหกล้มลงบนตัวเขา! ฉันรู้สึกถึงความร้อนจากร่างเขาผ่านแจ็กเก็ตเครื่องแบบเนื้อหนา ฉันอยากเลียคำว่า ‘นายอำเภอ’ บนป้ายของเขาอย่างไม่อาจอธิบายได้ แต่แม้กระทั่งในอิริยาบถอันยาวนานเรื่องลึนที่แลบออกไปหาอะไรก็ตาม ในอากาศที่หนาวเยือกของทางตอนเหนือก็ยังมาเข้าหูฉันเหมือนกัน ฉันจึงต้องพยายามควบคุมตัวเอง

“คุณอาจจะอยากเข้าคอร์สเรียนวิธีเอาชีวิตรอดนะ คุณมูน ผมรู้ดีว่านี่เป็นฤดูหนาวครั้งแรกของคุณที่นี่ และเราไม่อยากให้คุณต้องหนาวจนแข็งตายเพียงเพราะคุณไม่รู้วิธีลุกขึ้นจากกองหิมะข้างทาง” เขาเกือบพูดไม่จบก่อนจะหัวเราะอย่างไม่อาจควบคุมได้

ฉันเลือกที่จะขอข้อได้เปรียบเพียงอย่างเดียวที่ฉันมีด้วยการก้าวเข้าไปใกล้นายอำเภอเอริก ฮาร์เปอร์ผมสีบลอนด์ตาสีฟ้าสุดเซ็กซี่ “คุณจะอาสาสอนฉันเป็นการส่วนตัวหรือเปล่าคะ เอริก”

เอริกรีบก้าวถอยหลังและเชบนแผ่นน้ำแข็งแผ่นเดียวกับที่เล่นงานฉัน แต่เขาทรงตัวไว้ได้ ก่อนจะกระแอมอย่างประหม่า แล้วให้คำแนะนำที่ฟังหนักแน่นอีกรอบว่า “คุณควรระมัดระวังตัวให้มากๆ เวลาออกมาข้างนอก คุณมูน หากางเกงลงจอห์นที่ทำให้ร่างกายอบอุ่น หรือไม่ก็กางเกงลุยหิมะ คุณจะหนาวตายในเวลาไม่นานถ้าคุณใส่กางเกงยีนส์พวกนั้น”

ฉันปลื้มมากที่เขามองกางเกงยีนส์ของฉัน แต่ฉันมีงานต้องทำ

“ฉันกำลังจะไปหาแทลลี ฉันจะบอกแทลลีได้มั้ยคะว่าคุณมีเบาะแสอะไรหรือเปล่าเกี่ยวกับคนขับรถคันที่ชนพี่ชายเธอ”

เอริกมีสีหน้าเจ็บปวดขณะสั่นหน้าอย่างเคร่งขรึม “เรื่องที่เกิดขึ้นกับเลโดเป็นเรื่องน่าอายจริงๆ เขาเป็นคนดีและใจดีมากในการดูแลรักษาสัตว์เลี้ยงแม้นิยามที่ครอบครัวนั้นๆ กำลังลำบากด้านการเงิน เขาเคยช่วยรักษาขาของแคสเซโรลน้อยของผมไว้ได้ และไม่ยอมให้ผมจ่ายเงินเพิ่มสำหรับการที่เขาอุตส่าห์มารักษาให้ในวันอาทิตย์”

มีอะไรมากมายเหลือเกินที่ต้องขยายความในคำพูดนี้ แต่ฉันไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นตรงไหนดี แต่เรามายอมรับกันโดยตรงไปตรงมาเถอะว่าเราทั้งคู่ยากู้เรื่องเดียวกัน “แคสเซโรลเป็นแมวหรือหมาคะ”

เอริกหน้าแดงก่ำ เขาหลบตาลงมองรองเท้าบูตแล้วตะก้อนหิมะสกปรกที่รถกวาดหิมะทิ้งไว้ “แคสเซโรลเคยเป็นหมูแคระพอตเบลลี”

“เคยเป็นนั่นหรือคะ คุณตั้งชื่อแคสเซโรลเพราะหมูของคุณทำให้คุณคิดถึงแคสเซโรล¹ หรือเปล่าคะ”

เอริกเงยหน้าขึ้น ดวงตาสีฟ้าของเขาดูอ่อนโยนลงด้วยความทรงจำขณะที่รอยยิ้มอบอุ่นแผ่ซ่านบนใบหน้า

หัวใจของฉันละลายในอกเหมือนแท่งน้ำแข็งได้ดวงอาทิตย์

“แคสเซโรลตายด้วยสาเหตุธรรมชาติตอนที่ผมเดินทางไปอัฟกานิสถานครั้งที่สอง” ความเจ็บปวดผุดขึ้นแวบหนึ่ง แต่มันหายไปอย่างรวดเร็วกว่าสายฟ้าแลบ กล้ามเนื้อบนแก้มของเอริกเกร็งเมื่อเขา

¹ Casserole แปลว่า อาหารที่อบในชามก้นลึกหรือหม้อสำหรับอบ – ผู้แปล

ขบขากรรไกร และสีหน้าดูแข็งกร้าว

“ฟังเหมือนเรื่องนี้น่าจะยาว คุณอาจจะเล่าให้ฉันฟังระหว่างกิน
พินเชอร์รี่พายกันสักครั้ง...”

เอริกยกไหล่

“คุณรู้อะไรเกี่ยวกับคนขับข้างมั้ยคะ” ฉันคิดว่าไม่เสียหายที่จะ
ถามอีกครั้ง

“ผมคงจะเปลืองแรงเปล่าถ้าบอกคุณว่าอย่ายุ่งกับเรื่องนี้ มูน
แต่คุณมั่นใจได้เลยว่าผมจะต้องสืบให้ได้ว่าใครเป็นคนชนหมอเลโด
และพวกเขาจะต้องชดใช้”

น้ำเสียงแข็งกร้าวของเอริกกับพลังโหดที่พวยพุ่งออกจาก
ตัวเขาเป็นระลอกคลื่น ทำให้ฉันหนาวสั่นไปทั่วไขสันหลังโดย
ไม่เกี่ยวกับอากาศหนาว ภายใต้อุปลักษณะภายนอกที่ดูอ่อนโยนแบบ
‘แอนดี เทเลอร์’ นั้น แฝงไว้ซึ่งนายทหารที่เคยตัดสินใจเรื่องยากๆ
มาแล้ว และกำลังจะตัดสินใจอีกครั้ง

“ลาก่อนครับ มูน”

เมื่อเรื่องวอกแวกที่แสนดีซึ่งก็คือเอริกเดินก้าวยาวๆ ตามถนน
ตรงไปยังรถตรวจการณ์ของเขา ฉันก็เริ่มรู้สึกถึงหิมะละลายที่กำลัง
ไหลย้อยลงตามด้านในของรองเท้าบูต และอาจจะไหลลงตามทางกอง
ขึ้นไปด้วยซ้ำ

นอกเหนือจากหนาวจนแข็งแล้ว เท้าฉันยังเต็มไปด้วยจากการ
ต้องออกแรงอีกด้วย ดูเหมือนว่าชีวิตที่แสนสบายในเมืองพินเชอร์รี่